

7. Folketingets Ombudsmand 1992

I september 1993 udsendte Folketingets Ombudsmand, *Hans Gammeltoft-Hansen*, sin beretning for 1992. Af denne fremgår det, at der i årets løb registreredes 2.926 sager. Af sagerne vedrørte 259 den kommunale forvaltning. 31 konkrete sager blev optaget af egen drift.

I de seneste 10 år har det samlede antal registrerede sager til sammenligning på årsbasis udgjort følgende:

1983	1.320
1984	1.476
1985	1.465
1986	1.651
1987	1.784
1988	1.875
1989	2.093
1990	2.233
1991	2.566
1992	2.926

Af det forløbne års 2.926 sager var der 1.451, som ikke kunne behandles af ombudsmanden, i de fleste tilfælde fordi klagen kunne indbringes for en højere administrativ myndighed, eller fordi den angik forhold uden for ombudsmandens kompetence. I en del tilfælde blev

klagen tilbagekaldt (98), og i andre tilfælde drejede det sig eksempelvis om for sent indgivne klager, om anonyme og åbenbart grundløse henvendelser eller om forespørgsler m.v. uden egentlig klage. 242 af de afviste sager angik den kommunale forvaltning, og det oplyses i beretningen, at 249 af de ikke realitetsbehandlede sager blev oversendt til andre myndigheder.

Pr. 31. maj 1993 henstod 199 af de sager, der i 1992 eller i tidligere år var optaget til realitetsbehandling, som uafsluttede.

I en sag havde ombudsmanden erklæret sig for inhabil til at behandle klagerne. Folketingets Retsudvalg havde herefter overdraget til landsdommer Torben Plessing at behandle denne sag.

I alt blev der i perioden 1. juni 1992-31. maj 1993 færdigbehandlet 1.458 sager. Medens de fleste - 1.193 - hverken gav anledning til kritik eller til at rette henstilling til vedkommende myndighed, gav 257 sager anledning til kritik og eventuelt henstilling m.v. og 8 sager anledning til henstilling alene.

Kritik og henstillinger fordelte sig således på statslige og kommunale myndigheder:

	Kritik og eventuelt henstilling m.v.	Henstilling m.v. alene
Statslige myndigheder	245	7
Kommunale myndigheder	12	1
	257	8

Af de i alt 1.458 klager, som der blev taget stilling til, vedrørte 1.441 statslige myndigheder og 17 kommunale myndigheder.

Da sagerne er opstillet efter de enkelte ministerier med de derunder hørende myndigheder, må der i det hele henvises til beretningen, hvad angår den nærmere fordeling af kritik og henstillinger m.v. på de enkelte myndigheder. Det kan dog bemærkes, at langt det største antal

klager vedrørte Justitsministeriet med tilhørende myndigheder (714). Det næststørste antal klager vedrørte Socialministeriet med tilhørende myndigheder (266).

Om sagernes art må der henvises til indledningen til de enkelte ministeriers sagsområde, hvor sagerne er refereret. Har der foreligget et større antal klager inden for et sagsområde, gives der her en kort beskrivelse af sagernes art.